

ALAPVETŐ JOGOK BIZTOSA
AZ ENSZ NEMZETI EMBERI JOGI INTÉZMÉNYE

Az alapvető jogok biztosának

JELENTÉSE

az AJB-2089-27/2024. számú ügyben,
rendőrségi panasz eljárás tárgyában.
(előzmény ügy: RI-AJBH-280/2020.)

Érintett szerv: Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyei Rendőr-főkapitányság;
Jászberényi Rendőrkapitányság

2024.

intézmény vezetője kérését megtagadta. A segélyhívást kezelő operátor – többek között – tájékoztatta a panaszoszt arról, hogy feljelentést tehet bármelyik rendőrkapitányságon. Erre a panaszos közölte, hogy a helyi rendőri szervekkel haragos a viszonya („beosztottjaival és vezetőivel személyes háborúban állok”), így – álláspontja szerint – a helyi rendőrkapitányság összeférhetetlenség miatt nem járhat el, és szeretné, hogy más rendőri szervektől küldjenek rendőröket a helyszínre. Az operátor tájékoztatta a panaszoszt, hogy nem tud más rendőri szervet küldeni, de feljelentését bármelyik rendőrkapitányságon megteheti. A panaszos elismételte az aggályait az érintett rendőri szervekkel összefüggésben, valamint kérte a rendőri intézkedést.

A panaszos jelezte továbbá, hogy nem tudja megvárni a rendőri intézkedést, mivel további ügyeket szeretne intézni; de közölte, hogy ha szükséges, visszamegy a helyszínre. Az operátor jelezte a panaszos számára, hogy szükséges a jelenléte a tényállás tisztázása érdekében. A panaszos közölte, hogy „nincs rá egy órányi fölösleges időm, hogy ott váraкоzzak, mire valami történik”, de ha kéri, akkor visszamegy a helyszínre.

A második bejelentésében elmondta a panaszos, hogy rendőri intézkedést kér a helyi gyermekjóléti szolgálathoz, mivel akadályozzák a „bírósági ítéletben” meghatározott apai kapcsolattartását azzal, hogy „különböző önkényes feltételeket akarnak szabni”, amelyeket nem kíván elfogadni. A panaszos többször jelezte, hogy – álláspontja szerint – a helyi rendőri szerv összeférhetetlenség miatt nem járhat el.

Mindkét bejelentést adatlapon rögzítették és továbbították a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Rendőrkapitányság részére intézkedés kezdeményezése céljából.

2. Az első bejelentés alapján a helyszínre kiküldött rendőrök nem találták a panaszoszt a helyszínen (illetve annak környékén), és telefonon sem tudták elérni.

A második bejelentés alapján a helyszínre kiküldött rendőrök meghallgatták a panaszoszt, majd a helyi családsegítő szolgálat munkatársait. A panaszos közölte a rendőrökkel, hogy nincs joguk vele beszélni, mivel a helyi Rendőrkapitánysághoz tartoznak, és felszólította őket, hogy távozzanak.

A családsegítő szolgálat munkatársai elmondták, hogy a panaszosnak – a vonatkozó ítélet alapján – a megadott időpontban, felügyelet mellett joga van az intézményben kapcsolatot tartani gyermekével, azonban be kell tartania az intézmény rendjét, valamint nyilatkoznia kell arról, hogy a kapcsolattartás során tanúsítandó magatartási szabályokat tudomásul veszi és elfogadja. Mivel a panaszos e feltételeket nem volt hajlandó elfogadni, a szolgálat munkatársai kapcsolattartás elmaradásáról döntöttek. Közölték ugyanakkor, ha a panaszos elfogadja és betartja az intézményi rendet, akkor megvalósulhat a kapcsolattartás.

3. Az intézkedő rendőrök – szemben a panaszos állításával – úgy jelentettek, hogy a panaszoszt nem zaklatták, nem szólították fel távozásra, kényszerítő eszközöket sem tartottak a kezükben. E tekintetben nem áll rendelkezésre olyan felvétel vagy más információ, amely segítene tisztázni, hogy pontosan milyen módon kommunikáltak a panaszoszal, illetve pontosan mire szólították fel.

4. Az intézkedő rendőrök a panaszoszt – az Rtv. 24. §-a (1) bekezdésének megfelelően – felvilágosították a kapcsolattartási jog gyakorlásának körülményeiről és feltételeiről, valamint a jogérvényesítési lehetőségeiről, ám azt nem fogadta el. Végül a kapcsolattartás elmaradt.

A vizsgálat megállapításai

1. A körvonalazódó tényállás alapján a panaszos mindkét esetben jogellenes cselekményre utaló bejelentést tett. Figyelemmel azonban az 361/2013. (X. 11.) Korm. rendelet 1. §-ában és 6. §-ában foglaltakra, a bejelentés alapján nem merült fel „vészhelyzet”, sem pedig „egyéb veszélyes körülmény”, amelyre a rendőrségnek azonnal reagálnia kellett volna. Ezzel együtt mindkét esetben – az Rtv. 13. §-a (1) bekezdésének, valamint 24. §-a (1) bekezdésének megfelelően – legalább a tényállás tisztázását meg kellett kísérelni, valamint meg kellett adni a szükséges felvilágosítást a panaszos számára. A vizsgálat eredményeként úgy foglaltam állást, hogy a panaszos bejelentése alapján a Tevékenység-irányítási Központ megfelelően járt el; azaz az operátor mindkét esetben meghallgatta a panaszost, rögzített minden szükséges információt, megadta a tőle elvárható felvilágosítást, majd az illetékes Rendőrkapitányságról rendőrt küldött a helyszínre a tényállás tisztázása érdekében, *így e tekintetben visszásság nem történt.*

Fontos hangsúlyozni, hogy a bejelentések kezelése során nincs lehetőség összeférhetlenségi aggályokat érvényesíteni, vagy bármilyen jellegű kizárási indítvánnyal élni. A panaszos bejelentése sem utalt olyan konkrét körülményre, amely valóban indokolta volna, hogy ne a területileg illetékes rendőri szerv rendőrei intézkedjenek. E tekintetben figyelemmel voltam arra is, hogy a panaszos rendőrséghez való hozzáállása – egyéb panaszai alapján indult vizsgálatok révén – ismert a Hivatal számára, azonban egyetlen esetben sem lehetett igazolni a részrehajló intézkedésre, eljárásra vonatkozó állításokat.

2. A rendelkezésre álló információk alapján megállapítható, hogy a családsegítő szolgálathoz kikerkező rendőrök a szükséges mértékben tisztázták a tényállást, amelynek eredményeként jogellenes cselekmény reálisan nem merült fel; majd ehhez mérten tájékoztatták a panaszost, hogy pontosan milyen módon élhet a kapcsolattartási jogával. *Ennek megfelelően úgy foglaltam állást, hogy e tekintetben visszásság nem történt.*

Itt fontos felhívnom a figyelmet, hogy a család- és gyermekjóléti szolgálatok a – 15/1998. (IV. 30.) NM rendelet 22. §-a szerinti – kapcsolattartási ügyelet igénybevételének lehetőségét a házirend elfogadásához, és egy keretmegállapodás megkötéséhez kötik. Ezen intézmények a Magyar Kapcsolattartási Mediátorok Országos Szakmai Szövetsége által kiadott szakmai protokoll szerint járnak el. Ennek megfelelően az érintett intézmény nem járt el önkényesen, és az intézkedő rendőrök sem működtek közre a kapcsolattartás megíúsításában.

3. A hangnemet és bánásmódot érintő sérelmek vonatkozásában nem áll rendelkezésre elegendő információ a tényállás – visszásság tárgyában való állásfoglalás kialakításához szükséges mértékben való – tisztázásához, *így e tekintetben nem állt módomban állást foglalni.*

A vizsgálat zárása

Alapjogi visszásság hiányában az Ajbt. 2. § (7) bekezdése, illetve az Ajbt. III. fejezet 11. alcíme szerinti intézkedések alkalmazását mellőzöm.

Az Ajbt. 39/J. §-ának (4) bekezdése alapján az alapvető jogok biztosa a jelentést és a (3) bekezdés szerinti elutasítást megküldi – az intézkedéssel érintett rendőri szerv kilététől függően – az országos rendőrfőkapitány, a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója vagy az idegenrendészeti szerv főigazgatója számára.

Az érintett rendőrségi vezető (jelen esetben az országos rendőrfőkapitány) a rendőrségi panasz tárgyában – figyelemmel az Rtv. hivatkozott 92. §-ának (1) bekezdésére, valamint az Ajbt. 39/K. §-ának (1) bekezdésére – közigazgatási hatósági eljárásban fog döntést hozni, amely

döntést a panaszos – amennyiben azzal nem ért egyet, illetve annak eredményével nem elégedett – közigazgatási perben később megtámadhat.

Budapest, 2024. az elektronikus dátumbélyegző szerint

Dr. Kozma Ákos